

Miniszeri kezdeményezésre, elmeorvosok, rendőrök, ügyészek, jegyzők, bírák és köztársasági elnökök is bűnpártolják a kálisóval gyilkoló személyeket. Valamennyien rohadék, talmudista rablógyilkosok.

A mellékelt 2001-es cikk szerint, a Nyíró Gyula kórház egyik „normális” ápolónője, akit utóbb a médiában „Fekete Angyal” elnevezéssel illettek, eldicsekedett az egyik munkatársa előtt, hogy éppen „gyilkolni megy”. Nem gondolta, hogy emiatt ez a munkatársa feljelentheti. A feljelentett 24 éves ápolónő utóbb azt vallotta a rendőrségen, hogy 40 embert gyilkolt meg túladagolt káliummal.

Kiderül a cikkből és az igencsak enyhe bírósági ítéletből, hogy hazánkban teljesen normálisnak minősülnek az olyan egészségügyesek, akik káliumtúladagolással tudatosan sorozat gyilkolnak. Ha másként lenne, akkor néhány év börtön helyett végleges pszichiátriai kényszergyógykezeltetésre ítélték volna ezt az egészségügyest.

Az is nyilvánvaló a mellékelt cikk alapján, hogy a szívleállításra is alkalmas kálium-klorid felhasználásáról a kórházak nem vezetnek hiteles mérlegkönyvi nyilvántartást, tehát a kálium túladagolással gyilkoló bűnözők nem azonosíthatók a mérlegjegyzék alapján. Egyébként a halottak vérének a laboratóriumi elemzésével sem azonosíthatók. Azért nem, mert élő emberben az élő sejtekben van a kálium 98%-a. Tehát amikor meghal, a pusztuló sejtekből kiszabaduló sokkal több kálium elfedi, elmosza a halál okozó kálium túladagolás nyomát.

Az is kikövetkeztethető a cikkből, hogy nem indult volna büntetőeljárás a kálisóval sorozatgyilkoló személy ellen, ha a gyilkolni indulásával nem kérkedett volna nyilvánosan. Ha kérkedni merészelt, márpedig ezt tette, akkor a munkatársai is tudhatták, hogy gyilkolni szokott, de hallgattak róla. Kivéve azt az egyet, aki miután meghallotta, kihívta a rendőrséget.

Az újságcikk azt valószínűsítette, hogy a sorozatgyilkos ápoló életfogytiglani börtönbüntetésre számíthat. Ám csak néhány év börtönre ítélték, s már régóta szabad. Sztárügyvéd vállalta fel a védelmét. A bizonyítékot felkutató nyomozást Petőfi Attila rendőrfőnök vezette. Ugyanaz a Petőfi Attila, aki csalt, amikor leállította az általam országgyűlés szakértőként 1993-ban benyújtott feljelentés alapján sikeresen folytatott nyomozást. Annak a büntetőfeljelentésnek a vizsgálatát állította le, amit a túladagolt káliummal mérgeztetők ellen a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz 1993-ban nyújtottam be, s amit a bíróság hivatalból átirányított a Fővárosi Főügyészséghez a 13.B.24.211/1993/2. végzésével, s amit a Fővárosi Főügyészség a Petőfi Attila által uralt rendőrségnek adott ki nyomozásra. Petőfi Attila, kb. 1 évvel a nyomozás megkezdését követően leállította a nyomozást, s azt hazudta felém, hogy nem bizonyosodtak be a kálium mérgező hatásai. Letagadta a nyomozó Mezei Imre r. százados által beszerezett klinikai mérési bizonyítékokat is. Azokat, amelyek az 1 órán belül vérbe juttatott 1 vagy 2 grammnál több kálium vese- és vérmérgező hatását bizonyították, és amelyek a „Kálium-Retard” tablettával szájon át bejuttatott, s abból nyolc óra alatt kiszivárgó, összesen 4 grammnyi káliumnak a 82% gyakorisággal gyomorfall irritáló, s 20%-ban gyomorfalli eróziót, bevérzést okozó hatását hivatalosan bizonyították. Ezek a később általam – egy tisztességes ügyész és tisztességes bíró segítségével – mégis megszerezni tudott bizonyítékok is régóta közzé vannak téve a www.tejfalussy.com honlapomon.

Miközben a kálium mérgező hatásait bizonyító mérések alapján közérdekű bejelentésekkel és országgyűlési interpellációval is igyekeztem konkrét HATÁS ELLENŐRZŐ MÉRÉSEK ALAPJÁN BEBIZONYÍTANI A MÉRGEZŐ KÁLÍUM TÚLADAGOLÁST a hivatalban lévő szakvezetők, a mezőgazdasági, egészségügyi, környezetvédelmi miniszterek és a köztársasági elnök felé, ezek csaló belügyminiszterek, ügyészek, jegyzők, bírák és csaló pszichiáterek segítségével megkíséreltek elmebeteggé nyilvánítani, hogy cselekvőképesség korlátozó gondnokság alá helyezhessenek. Pl. a rendőrök 1997. szeptember 10-én betörték az irodámba, ott s a III. ker. Rendőrségen összeverték. Bebörtönöztek, majd elhurcoltak a váci bíróságra, hogy ott, „állapotom láttán”, Dr. Kautzné dr. Schneider Márta, az ezzel megbízott csaló bíró, elmeorvosintézetbe hurcoltathasson. Miután ezt a Magyar Egység Párt elnöke, Dr. Lenkei János Pál, Göncz Árpád köztársasági elnöknel is szóvá tette közérdekű bejelentésben, Göncz Árpád íratott egy közérdekű bejelentés elutasító hamis levelet, amiben a jogásza, dr. Éliás Sára azt terjesztette el a Magyar Egység Párt felé, azt hazudta rólam rólam, hogy engem a rendszerváltás előtt gondnokság alá helyeztek. Pedig tudta, hogy ezt a folyamatos választójogom is cáfolja. Egy pest megyei főügyész is hasonló hazugságokat terjesztett. Ezeket a csalásokat azzal is tetézték, hogy Göncz Árpád kinevezte a csaló váci bírót a bíróság elnökévé, majd mindezt dr. Pataki Árpád, mint fővárosi bírósági bíró az ítéletében „a személyiségi és emberi jogaimat a legkevésbé sem sértőnek” hazudta. Göncz Árpád (X-398/1998.) hamis hivatalos iratát Göncz Árpád és egyik utóda sem volt hajlandó érvényteleníteni. A fenti talmudista hivatali bűnözést „nem büncselekménynek” hazudó ügyészek évtizedek óta akadályozzák (jelenleg a Nógrád Megyei Bíróságnál) a bűnmegállapító és kártérítési pereink érdemi tárgyalását.